

Iz šolskih zvezkov.

Iz zvezkov III. razreda na Pristavi.

Zvon.

Iz bakra in kositra, ki ga zmešajo, ulivajo zvonarji zvonove. To zmes imenujemo zvonovino. Kadar je zvon ulit, ga krstijo, mu dajo ime in botra.

Kaj lepo je videti, kadar peljejo ovenčane zvonove k fari. V vsaki cerkvi so navadno trije zvonovi, ki zvonijo razen Velikega petka vsak dan. Zvon nam naznanja časih žalostno, časih veselo novico. Prav žalostno pojo zvonovi, kadar spremljajo mrliča na pokopališče. Zvečer zvonijo večno luč ter tako naznanjajo ljudem, naj molijo angelovo češčenje. Drugikrat zopet pozvanja zvon v znamenje, da nese duhovnik bolniku zadnjo popotnico. Časih zbudi zvon človeka iz spanja. Tedaj naznanja, da nekje gori. Zvon vabi ljudi, naj hité gasit. Velike praznike nam naznanjajo zvonovi s slovesnim pritrkavanjem.

Jerica Jerankova.

Cvetice.

Razne cvetice nam naznanjajo konec zime in prihod pomladi. Prvi oznanjevalci zaželenene pomladi so beli zvončki. Kmalu za njimi zacveto trobentice, marjetice, nunike, zlatice in druge. Meseca majnika cveto bele, dehteče šmarnice, ki pa ljubijo senco, zato je njihovo domovje v gozdu. Imamo dvojne cvetice: vrtné, ki jih moramo zasajati in gojiti, in poljske, ki nam zrastejo same. Cvetice nam je ustvaril Bog, da nas razveseljujejo. Nekatere nam služijo tudi za zdravila.

Ana Kosova.

Cerkev.

Vsaka fara ima svojo cerkev. Cerkve so zidane in krite z opeko. Vsaka cerkev ima zvonik, kjer vise zvonovi.

Znotraj ima cerkev oltarje, prižnico, kor, klopi. Stene so poslikane z mnogimi svetimi podobami. Na velikem oltarju je tabernakelj, kjer je sveto Rešnje telo. Pred oltarjem bere duhovnik mašo. Cerkev je znotraj obokana.

Marija Kregarjeva.

